

ELLERİN

Seyit Kılıç

Kınalı ellerin düşüme girdi
Kızılca şerbetti, kandı ellerin
Yüreğim titredi, gözüm seğirdi
Beni mi yâd etti, andı ellerin?

Baharda gülşendi, dağlarda yazdı
Bir içim soğuk su, güne ayazdı
Ellerin kığırcık kardan beyazdı
Gönlüme sultandı, handı ellerin.

Yüreğim senindi, elim elindi
Tuttuğum ellerin; şimdi elindi
Kör oldu gözlerim, sinem delindi
Yad eli, elim mi sandı ellerin?

Kendine, kendimden sadık kul ara!
Hayalde bul ara, düşte bul ara
Dumanlı dağlara, serin sulara
Şerefti ellerin, şandı ellerin.

Gölgesi başımda bir nar ağacı
Sabah-akşam sular pınar ağacı
Kökünden tutuşur yanar ağacı
Benimle kavruldu, yandı ellerin.

SEHİV HÜKÜM

Mustafa Erkenekli

Gönül divanında mahkeme kurdum
Dili yargıladım, öz mahkûm oldu.
Sazımın döşünde kelam kavurdum
Teli yargıladım, söz mahkûm oldu.

Kalkıp karlı dağlar aşmıyor diye
Yâr için gürleyip taşmıyor diye
Doğrulup ardına düşmüyor diye
Beli yargıladım, diz mahkûm oldu.

İhanetle delindikçe derimiz
Gözyaşıyla doldu boş defterimiz
Dostluk pazarında yok ederimiz
Eli yargıladım, biz mahkûm oldu.

Kışın ortasında toza büründü
Kaç âşık üstünde halsiz süründü
Yorgun gözlerime uzun göründü
Yolu yargıladım, iz mahkûm oldu.

Hükmünü kaybetmiş, nakıs varağım
Çöl kumuna döndü sulak toprağım
Dört mevsim solarken yeşil yaprağım
Yılı yargıladım, güz mahkûm oldu.

İdam sehpasında ip süzüm süzüm
Azrail'e cesur ve de yüzsüzüm
Sakalım da vardı geçmedi sözüm
Kılı yargıladım, yüz mahkûm oldu.